

EL BALL DE L'OBEDIÈNCIA MADELEINE DELBRÊL

És 14 de juliol. Tots s'estan preparant per a ballar. A tot el món, després d'anys, de mesos, es balla. Ones de guerra, ones de ball. Hi ha molt de soroll. Les persones serioses son al llit. Els religiosos diuen les Matines de Sant Enric, rei. I jo, penso en l'altre rei. El rei David ballant enfront de l'Arca.

Perquè si hi ha molts sants als quals no els agrada ballar, n'hi ha molts altres que han necessitat ballar, tan feliços eren de viure: Santa Teresa amb les seves castanyoles, Sant Joan de la Creu amb un Nen Jesús en braços, i Sant Francesc davant del Papa.

Si estiguéssim contents amb tu, Senyor, no podríem resistir aquesta necessitat de ballar que irromp en el món, i fàcilment endevinaríem quina dansa vols que ballem fent els passos que la teva Providència ha marcat.

Perquè crec que tu, Senyor, potser ja n'has tingut prou de les persones que sempre parlen de servir-te amb l'actitud d'un líder, de conèixer-te amb l'aire d'un professor, d'aconseguir-te amb regles esportives, d'estimar-te com a mestresses en un matrimoni ancià.

Un dia, quan tenies una mica de desig d'una altra cosa, vas inventar a San Francesc i el vas convertir en el teu joglar.

Inventem alguna cosa perquè siguem persones alegres ballant la pròpia vida amb tu.

Per a ser un bon ballarí, amb tu, com amb tots, no necessites saber a on condueix el ball. Només seguir, ser alegre, lleuger i, sobretot, no ser rígid.

No hi ha necessitat de demanar-te explicacions sobre els passos que t'agrada marcar. Cal ser com una extensió, viva i àgil, de Tu. I rebre de tu la transmissió del ritme que porta l'orquestra.

No hem de voler avançar costi el que costi, sinó acceptar recular, girar. Cal saber parar i saber lliscar-se en lloc de caminar. Però serien ximpls si la música no fes una harmonia d'el nostre moviment.

Però oblidem la música del teu Esperit, i fem de la nostra vida un exercici de gimnàstica: oblidem que als teus braços la vida és dansa, que la teva Santa Voluntat és d'una fantasia inconcebible, i que no hi

ha monotonia ni avorriment excepte per a les ànimes envellides,
immòbils en la dansa de l'alegria que és el teu amor.

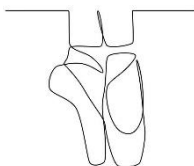
Senyor, vine, convida'ns.

Estem llestos per a ballar aquesta carrera que hem de fer, aquests
comptes, l'esmorzar per preparar, aquesta vigília en la qual dormirem.
Estem llestos per a ballar la dansa del treball, la de la calor, i la del
fred, la de la persona difícil...

Si unes certes melodies són sovint en menor, no et direm que són
tristes. Si uns altres ens fan panteixar una mica, no et direm que són
esgotadors. I si algú al carrer es topa amb nosaltres, li somriurem:
això també és ball. Senyor, ensenya'ns el lloc que ocupa, en la
novel·la eterna iniciada entre Tu i nosaltres, la dansa de la nostra
obediència.

Descobreix-nos la gran orquestra dels teus designis: en ella, permet
sons estranys en la serenitat del que vols.

Ensenya'ns a portar la nostra condició humana tots els dies com un
vestit de gala, la qual cosa ens farà estimar-te a Tu i tots els detalls i
joies indispensables. Visquem les nostres vides, no com un joc
d'escacs on tot es calcula, no com un joc on tot és difícil, no com un
teorema que ens trenca el cap, sinó com una festa interminable on la
teva trobada es renova, com un ball, com una dansa.

Desde abajo

Desde abajo, desde dentro y desde cerca

te encarnas en Nazareth

y en las cosas mas pequeñas nos invitas a creer.

Magnificat

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea Dominum,

Magnificat, magnificat, / magnificat anima mea.

Vic, 15 de desembre 24

Trobada d'Advent Vida Consagrada Bisbat de Vic

Casa d'Espiritualitat Sant Antoni Maria Claret